

श्रौतुम्बरं यज्ञमानमुखमात्रम् ॥ ५ ॥

दीक्षितदण्डो सोमे ॥ ६ ॥ सोमयागे · होतृमैत्रावरुणवरणानन्तरमेवा-
ग्नीषोमीये पशौ · अत एव दीक्षितग्रहणाद्धर्म्युः प्रयहतीति गम्यते · अन्यथा
स्वदण्डो सोमऽइत्येवमेवावक्ष्यत् । सोमे दण्डप्रदानस्य कालान्तरमाह ·

क्रीते वा ॥ ७ ॥ क्रीते वा सोमे सोमविक्रयिणः सकाशाद्विरण्यादा-
नानन्तरमेव · अनेनैव मन्त्रेण चाग्नीषोमीयमध्ये । दण्डस्य प्रतिपत्तिरुक्ता मानवे
विरम्यातिप्रणीते तूष्णीं दण्डमवधातीति · आश्वलायनसूत्रेऽपि समाप्य प्रैष-
मग्नौ दण्डमनुप्रहरेदनवभृथेऽवभृथेऽन्यत्रेति ।

एकादश प्रयाजाः ॥ ८ ॥ अत्र पशौ एजा भवन्ति ।

अनुयाजाश्च ॥ ९ ॥ अत्रेयं प्रयाजानुयाजानामेकादशसंख्या उत्पन्नसंयोगि-
नी · ततश्चोदकप्रातिषु प्रयाजानुयाजेषु श्रूयते · अतोऽभ्यासेनैव पूरणीया · तत्र
प्रयाजानां पञ्चमाभ्यासेन संख्यापूरणम् · अनुयाजानां मध्ये द्वाःप्रभृतीनां नाराशं-
साल्तानां द्वितीयस्य नराशंसस्याभ्यासः स वनस्पतिप्रभृतीनामन्तिमाभ्यास इति ·
ततश्च द्वाःप्रभृतीनां पञ्चमादीनां पञ्च मम न तस्येत्येवानुमन्त्रणम् · पूर्व-पूर्वं
वाभिक्राममिति (३.२.२१) पक्षे पञ्चमऽएव स्थाने होमः · अनुयाजेषु द्वितीयादीनां
नराशंसाल्तानां द्वितीयस्थाने होमः वनस्पत्यादीनां त्रयाणां तृतीये स्थानेऽइति ।
तत्र आपस्तम्बसूत्रे विशेषः तिष्ठति पशावेकादश प्रयाजान्यज्ञति समिद्धः प्रेष्येति
प्रथमो सम्प्रेष्यति प्रेष्य-प्रेष्येतीतरांश्चतुर्थाष्टमयोः प्रतिसमानीय दशेष्टैकादशाया-
ज्यमवशिष्टां तान्यज्ञमानः प्राकृतैरादितश्चतुरोऽनुमन्त्र्य चतुर्थस्यानुमन्त्रणेन दुर-
प्रभृतींस्त्रीनुत्तमेन शेषं प्रत्याक्रम्य जुह्वा स्वरुस्वधितोऽअनक्तीति । तत्र प्रयाजा-
नामिध्मस्तनूनपान्नराशंस इडो बर्हिर्द्वार उषासानक्ता दैव्या होतारा तिस्रो
देवीस्वष्टा वनस्पतिः स्वाहाकृतय इत्येता अप्रीदेवता इत्युक्तत्वादिदो समिद्धः
इदं तनूनपाते नराशंसाय इदमिड्भ्यः इदं बर्हिषे इदं द्वाभ्यः इदमुषासानक्ता-
भ्याम् इदं दैव्याभ्याम् होतृभ्याम् इदं तिसृभ्यो देवीभ्यः इदं त्वष्ट्रे इदं वनस्पतये
इदो स्वाहाकृतिभ्य इति · अनुयाजादीनां तु इदं देवाय बर्हिषे इदं देवीभ्यो
द्वाभ्यः इदं देवोभ्यामुषासानक्ताभ्याम् इदं देवीभ्यां जोष्ट्रीभ्याम् इदं देवोभ्यामूर्जा-